

LUND UNIVERSITY

Hizbollah stärker sitt grepp om Libanons regering

Lennhag, Mi

Published in:
SVT Debatt

2011

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Lennhag, M. (2011). Hizbollah stärker sitt grepp om Libanons regering. *SVT Debatt*.
<http://www.svt.se/opinion/hizbollah-starker-sitt-grepp-om-libanons-regering>

Total number of authors:
1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

/ OPINION

Hizbollah stärker sitt grepp om Libanons regering

OPINION · Efter månader av politiskt vakuum:

LIBANON Den mäktiga Hizbollah-rörelsen som tillsammans med de allierade i oppositionen bildade en valallians – även kallad 8 mars-koalitionen – får nu majoritet i regeringen. Av de 30 ministerposterna kommer 16 att innehas av shiamuslimer, mot tidigare 10. USA har terrorstämplat organisationen, men bilden av rörelsen är med komplex än så. Organisationen sköter allt från skolor och sjukhus till radiostationer, skriver Mi Lennhag, doktorand i statsvetenskap.

Efter fem månader av politiskt dödläge presenterades den 13 juni en ny regering i Libanon. Landet hade då varit utan fungerande regering sedan januari, när en koalition ledd av dåvarande premiärminister Saad Hariri stjälpes då shiamuslimska Hizbollah tillsammans med sina allierade tog bort sina ministrar från den USA- och Saudistödda samlingsregeringen.

Orsaken till fällningen var en särskild FN-domstol för Libanon som påbörjade granskningen av 2005 års mord på den förre premiärministern Rafiq Hariri, fader till Saad Hariri. Hizbollah lovade vedergällning ifall dess medlemmar kom att anklagas för inblandning i mordet, vilket var precis vad folket väntade skulle ske. Hizbollah förnekar emellertid allt samröre med planerandet och utförandet av mordet på den sunnimuslimske premiärministern. Organisationen har kallat domstolen för en konspiration mellan USA och Israel. Den relativa stabilitet som präglat Libanon sedan 2008, då Michel Suleiman tillträdde som president efter Doahöverenskommelsen, började återigen försämrats i samband med kaoset som den FN-stödda Hariri-tribunalen genererade.

Den nya regeringen, som inom en månad formellt ska godkännas av parlamentet, leds av miljardären och sunnimuslimen Najib Mikati. När Mikati redan i januari utnämndes till ny premiärminister var protesterna både våldsamma och omfattande.

Den mäktiga Hizbollah-rörelsen som tillsammans med de allierade i oppositionen bildade en valallians – även kallad 8 mars-koalitionen – får nu majoritet i regeringen. Av de 30 ministerposterna kommer 16 att innehas av shiamuslimer, mot tidigare 10.

Libanon är ett ovanligt "heterogent" samhälle, där olika grupper enligt lag är garanterade politiskt representation (ett så kallat konfessionellt statsskick). Exempelvis regleras att president ska vara kristen, premiärministern sunnimuslim och talmannen i parlamentet shiamuslim. Denna maktfördelningsprincip etablerades efter att Libanon 1943 blivit självständigt.

Libanons politiker söker ofta stöd från mäktiga ledare i andra länder, vilket är en delförklaring till att landet blivit slagfält för utländska intressekonflikter. Hariris västvänliga block har avfärdat det nya kabinettet som en "Hizbollahregering". Ändå är det enbart två ministrar i den nya regeringen som kommer direkt från Hizbollah, även om flera andra som ibland betraktas som neutrala, egentligen visar lojalitet med Hizbollah. Mikati påpekar dock att hans regering kommer att representera alla libaneser.

Men är den nya regeringskonstellationen en seger för Hizbollah? Eller är Hizbollahs mål sådana som inte uppnås genom att ha tung representation i regeringen?

Flera länder, däribland USA och Storbritannien, listar Hizbollah, eller i alla fall dess militära falang, som en terrororganisation. Dock har varken EU eller FN satt samma stämpel på organisationen. I arabvärlden ses också Hizbollah ofta som en legitim, om än militant, shiamuslimska politisk motståndsrörelse. I västvärlden ges inte alltid utrymme för att nyansera vad Hizbollah verkligen representerar. Det är lätt att i korthet nämna att organisationen är terroriststämplad av USA vilket snabbt skapar en bild av en illegitim organisation, i stället för att nyansera det defensiva våld som Hizbollah säger sig använda sig av för att försvara sig, snarare än för att gå till attack. Eller skiljer det mellan teori och praktik inom Hizbollah?

Hizbollah (arabiska för Guds parti) etablerades 1985 som en milis under inbördeskriget i Libanon, där det viktigaste målet inledningsvis var att få ett slut på den israeliska ockupationen av södra Libanon. Mellan 1975 och 1990 pågick ett inbördeskrig i Libanon.

Den islamistiska ideologi som vägleder är inspirerad av Ayatollah Khomeini som

ledde den islamiska revolutionen i Iran i slutet av 70-talet. Den iranska revolutionen hade sin grund i omfattande missnöje bland främst landets islamistiska och vänsterorienterade grupper, och ledde till att den sekulära konstitutionella monarkin störtades till förmån för en islamisk republik.

De tre mer specificerade målen inom Hizbollah blev efter en tid att 1) utrota västerländsk kolonialism i Libanon (dvs driva ut amerikaner, fransmän och deras allierade ur Libanon), 2) ställa de som begick allvarliga brott under inbördeskriget inför rätta, samt 3) låta de libanesiska "sönerna" bestämma sin egen framtid och styrelseskick (även om upprättandet av en islamisk stat i Libanon anses som det enda sättet att hindra framtida försök till imperialistisk infiltration i landet). I dagsläget anser många inom Hizbollah emellertid inte att landet är moget för den islamiska staten. I Israel-Palestina-frågan förespråkar organisationen en enstatslösning, då Israel betraktas som en olaglig statsbildning som bör avvecklas, även om Hizbollahs ledare Hassan Nasrallah sagt att han inte ämnar försöka sabotera eventuella förhandlingar om en tvåstatslösning. Hizbollah säger sig förespråka defensiv jihad för att uppnå sina tre mål.

Hizbollahs sociala och kulturella grenar har ständigt utökats, och organisationen sköter allt från skolor och sjukhus till radiostationer och andra nyhetskanaler. Program finns för utveckling av både ekonomi och återuppbyggnad av den av inbördeskrig sargade infrastrukturen i Libanon.

Israel drog sig tillbaka från Libanon i maj 2000, förutom från Shebaagårdarna, ett omtvistat område vid Golanhöjderna. Hizbollah fortsätter därför bekämpandet av den israeliska försvarsmakten och de israeliska styrkorna i det ockuperade området, vilket 2006 eskalerade i en väpnad konflikt. Hizbollah har emellertid klargjort att dess militära gren kan avvecklas ifall Israel lämnas Shebaaområdet, släpper alla libanesiska fångar, samt delar med sig av kartor över de minfält som skapades i södra Libanon under 80- och 90-talen.

Namnet 8 mars-rörelsen syftar, liksom motståndarsidans 14 mars-rörelse, på de olika politiska gruppernas omfattande demonstrationer i Beirut under den kaotiska våren 2005 när Hariri mördades. I samband med mordet tvingades Syrien ta bort sin armé ur Libanon. Historiskt har Hizbollah dock erhållit stöd från både Syrien och Iran, där den senare bidrog med tung militär utrustning som bland annat användes under striderna med Israel under sommaren 2006.

Inför parlamentsvalet sommaren 2009 trodde många att 8 mars-rörelsen skulle

vinna, men den slutande ändå i opposition. Nu har alltså Hizbollah fått den maktställning många längre trott att de skulle få, och som Hizbollahanhängare själva hoppades när protestvågen i Nordafrika eskalerade. Maktbalansen i konfliktregionen har nu förskjutits något, och Hizbollahs framgångar i regeringen kan också ses som en geopolitisk fördel för Iran och Syrien.

Mi Lennhag, skribent och doktorand i statsvetenskap vid Lunds universitet som tidigare arbetat som departementssekreterare på Mellanösterenheten på UD

Publicerad: 17 juni 2011 12.27

OM SVT OPINION

Debattinlägget ovan är från SVT Opinion. Innehållet är debattörens egen uppfattning – inte SVT:s.